

A. op niet nader te bepalen data in de periode vanaf minstens 31 juli 2000 tot en met 16 augustus 2000 (stuk 3):

het verbouwen van een bestaande stal (stuk 3, 13 en 15-21):

- Door de uitbreiding met een afdak van 3 op 4 meter;
- Door de uitbreiding met een aanbouw van 3 op 4 meter;
- Het verplaatsen van de toegang tot de stal naar de zijkant;
- Het plaatsen van een omheining van 2 meter hoog van 10 meter op 5 meter rond de nieuwe toegang;

B. op niet nader te bepalen data in de periode vanaf 5 oktober 2003 (stuk 32) tot 29 maart 2004 (stuk 35):

het bouwen van een stal bestaande uit hout en golfplaten (stuk 35-36);

gelegen in woonuitbreidingsgebied zonder verdere stedenbouwkundige voorschriften (stuk 32).

Met de omstandigheid dat de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A en B de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet zodat de verjaring van de strafvordering slechts een aanvang neemt op de datum van het laatst gepleegde feit, namelijk 29 maart 2004.

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:

ligging:

aard en oppervlakte: bouwland, 22 a 70 ca

wijk en nummer van het kadaster:

en de eigenaars ervan geïdentificeerd zijnde als:

-	geboren te	op	wonende te
	(1/4 vol eigendom) en 3/4 vruchtgebruik)		
-	geboren te	op	wonende
te	3/20 bloot eigendom)		
-	geboren te	op	ingeschreven
	(3/20 bloot eigendom)		
-	geboren te	op	wonende te
	3/20 bloot eigendom)		
-	geboren te	op	
wonende te	(3/20 bloot eigendom)		
-	geboren te	op	
wonende te	(3/20 bloot eigendom)		

die de eigendomstitel hebben verkregen uit hoofde van de nalatenschap van overleden te op

Gezien de processen-verbaal;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn voordracht der zaak en in zijn eis;

Gehoord de beklaagde in zijn antwoorden en verdediging voorgedragen door hemzelf;

De zaak werd in beraad genomen op 2.11.2005.

De in hoofde van de beklaagde aangehouden tenlasteleggingen zijn blijkens de in het strafdossier voorhanden zijnde gegevens bewezen.

De gegrondheid ervan werd trouwens door de beklaagde niet ernstig betwist.

Op de terechtzitting van 2/11/2005 verklaarde de beklaagde dat alles is afgebroken; da alles weg was.

Er werd ook geen enkele herstellvordering gesteld.

De bestraffing dient bepaald te worden rekening houdend met de aard en de ernst van de feiten alsmede met de persoonlijkheid van de beklaagde.

De door de beklaagde gepleegde feiten zijn ernstig; immers het naleven van stedenbou w\wetgeving belangt de ganse maatschappij aan.

Er dient evenwel rekening gehouden te worden met het feit dat de nodige inspanningen werden geleverd om aan de wederrechtelijke situatie een einde te stellen.

De beklaagde heeft reeds een strafrechtelijk verleden.

Overwegende dat de verscheidene feiten hierboven vermeld sub A en B de uitvoering zijn van één ongeoorloofd besluit; dat zij in zodanig verband staan dat zij als één voortgezette handeling moeten beschouwd worden en dus maar één misdrijf uitmaken, zodat in toepassing van art.65 van het Wetboek van strafrecht, wegens die misdrijven, slechts één straf, namelijk de zwaarste, behoort te worden uitgesproken;

Gelet op de genoemde artikelen en de hiernavolgende artikelen:

art. 91K.B.28.12.1950 verv.K.B.29.7.92 gew.K.B.23.12.93 gew.K.B.11.12.01(€);(gerechtskosten)

Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;

Wetb. van strafvordering, art. 162, 182, 184, 185, 189, 190, 190 ter, 194, 195;

Wet van 5 maart 1952, art. 1, gew. programmawet d.d. 24.12.1993, art. 1; gew.art.36

wvv 07.02.2003;(opdecimen)

Strafwetboek, art. 2, 38, 40, 65;

W. 1.8.1985,art. 28,29; gew. W. 24.12.1993,art. 3 & W.22.04.03; K.B. 18.12.1986, art.58; gew.K.B.

19.12.2003, art.45 WVV 07.02.2003;(10fr/€10);

EG Verordening nrs.1103/97, 974/98 & 2866/98 van de Raad van 17.6.97, 3.5.98 & 31.12.98(€);

art. 2,3,4,6,9 Eurowet 78 d.d. 26.6.2000;KB 20.07.2000; (BS 30.8.2000)(€);

art. 3 Eurowet 77 d.d. 30.06.2000;KB 20.07.2000; (BS 30.8.2000)(€);

Om die redenen, de Rechtbank, recht doende:

op tegenspraak;

Veroordeelt de beklaagde voor de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A en B samen tot een geldboete van VIJFTIG EURO, met 45 opdecimen verhoogd [= x 5,5], 275 euro bedragende;

Verstaat dat bij gebreke van betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, de uitgesproken geldboete zal kunnen **vervangen** worden door een gevangenisstraf van **15 DAGEN**.

Spreekt bovendien de verplichting uit om een bedrag van TIEN EURO, met 45 opdecimen verhoogd, € **55** bedragende, te betalen bij wijze van **bijdrage** tot financiering van het **fonds** tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, nl. door de beklaagde éénmaal deze som;

Legt tevens aan de veroordeelde een vergoeding op van € 25 als bijdrage in de beheerskosten in strafzaken;

(K.B. 11.12.'01 tot wijz. K.B.23.12.'93 -Wet 28.07.'92)

Kosten: Veroordeelt de beklaagde tot de gerechtskosten deze in hun geheel begroot op: 204,17 euro;

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van: -----

--- DERTIG NOVEMBER TWEEDUIZEND EN VIJF ---

Aanwezig: -----

ondervoorzitter, alleenrechtsprekend rechter in strafzaken;
Substituut-Procureur des Konings;
adjunct-griffier;